

skattekrav i disse tilfælde fastsættes til 10 år, svarende til den absolutte forældelsesfrist efter § 3, stk. 3, i det samtidig fremsatte forslag til ny forældelseslov.

For så vidt angår de tilfælde, hvor krav afledt af ekstraordinære ændringer i dag ikke undergives den korte forældelsesfrist efter 1908-loven, men alene den 20-årige forældelse efter DL 5-14-4, vil forslaget i forhold til gældende ret betyde en ændring fra 20 år regnet fra stiftelsestidspunktet til en forældelsesfrist på 10 år regnet fra forfaldstidspunktet.

I sjældne tilfælde vil adgangen til at gennemføre ansættelser efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1 (ændring af grundlaget for ansættelsen), 4 (ændring som følge af en udenlandsk myndigheds afgørelse), 7 (underkendelse af hidtidig praksis) og 8 (særlige omstændigheder) og § 32, stk. 1, nr. 1 (underkendelse af hidtidig praksis) og 4 (særlige omstændigheder) herved begrænses i forhold til i dag, jf. også pkt. 3.9.2.3.

Herved vægtes hensynet til, at skyldner, dvs. såvel den skattepligtige som myndighederne, ikke efter meget lang tids forløb kan blive mødt med et krav. Dette hensyn ligger også bag det samtidig fremsatte forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven).

Krav afledt af ekstraordinære ændringer, der foretages efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, 2, 3 og 6, og § 32, stk. 1, nr. 2, kan i dag være afskåret som følge af forældelse efter 1908-loven. I relation til disse fristgennembrudsgrunde betyder forslaget om kortere forældelsesfrister, at valget reelt står mellem at afskaffe adgangen til ansættelsesændringer efter disse bestemmelser, eller at krav afledt af sådanne ekstraordinære ansættelser ikke undergives den korte 3-årige forældelsesfrist.

Skatteministeriet finder, at den nuværende adgang til at foretage ekstraordinære ansættelser bør opretholdes, og at det afledte skattekrav som konsekvens heraf ikke skal være afskåret af den 3-årige forældelsesfrist, jf. § 3, stk. 1, i det samtidig fremsatte forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven). Det foreslås derfor, at også krav, som i dag forældes efter 1908-lovens 5-årige forældelsesfrist, alene undergives en absolut 10-årig forældelsesfrist, jf. umiddelbart nedenfor.

Forældelsesfristen vil herefter efter forslaget være 10 år i alle tilfælde, hvor skatteansættelsen kan foretages eller ændres uden for den 3-årige ordinære ansættelsesfrist. Forslaget sikrer dermed, at alle relevante ændringer i forbindelse med ekstraordinære ansættelsesændringer kan foretages lige mange år tilbage, uanset at nogle ændringer skal foretages efter én bestemmelse, mens andre skal foretages efter en anden.

Herved undgås de asymmetrier, der kan opstå efter de gældende regler, hvor forældelsen ikke er den samme i alle tilfælde, hvor skatteansættelsen foretages uden for den ordinære ansættelsesfrist.

– *Ændring i grundlaget for ansættelsen - skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1*

Ifølge skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, kan ændringer af skatteansættelsen foretages uden for den ordinære ansættelsesfrist, hvis grundlaget for ansættelsen er ændret. Det afledte skattekrav vil som udgangspunkt forældes efter 5 år. I en lang række tilfælde vil 1908-lovens forældelsesfrist dog være suspenderet som følge af fordringshavers utilregnelige uvidenhed om kravet. Det er imidlertid lagt til grund, at forældelsesfristen ikke kan anses for suspenderet på grund af myndighedernes utilregnelige uvidenhed om skattekravet i tilfælde, hvor afledte ændringer udspringer af genoptagelse af den skattepligtiges skatteansættelse som følge af, at myndighedernes hidtidige praksis er underkendt, jf. skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 7, eller § 32, stk. 1, nr. 1.

Eksempelvis giver ændringer af opgørelsen af arbejdsmarkedsbidrag eller afgiftstilsvaret ofte anledning til ændringer af indkomstskatten. Førstnævnte kan efter de gældende regler ændres tilbage til det første indkomstår henholdsvis afgiftsperiode, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelsen af praksis. Derimod kan ændringerne i ansættelsen af indkomstskatten – da forældelsesfristen som beskrevet ovenfor ikke suspenderes i disse tilfælde – i dag kun foretages 5 år tilbage.

Forslaget om en forældelsesfrist på 10 år for alle ekstraordinære ansættelsesændringer vil betyde, at ændringer af skatteansættelsen i disse tilfælde kan foretages lige så mange år tilbage i tid som de ændringer, der umiddelbart kan ske genoptagelse for som følge af underkendelsen af myndighedernes hidtidige praksis.

– *Ændring som direkte følge af en ansættelse vedr. den skattepligtige, dennes ægtefælle eller et samskattet selskab - skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 2 - og ændring af overdragelsessummen for et aktiv - skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 3*

Ifølge skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 2, kan en ansættelse foretages uden for den ordinære ansættelsesfrist, hvis ansættelsen er en direkte følge af en ansættelse vedrørende den skattepligtige for et andet indkomstår, den skattepligtiges ægtefælle eller et selskab, hvormed den skattepligtige var samskattet.

Bestemmelsen i den nuværende udformning bygger på anbefalinger fra det såkaldte Fristudvalg i betænk-